

RØD

FRONT

VESTLANDSLEIREN 3 - 8 AUG. - 1970

Nr.:

4

Pris:

Kr. 0,50

INNHOLD:

Linjer for dagens studiearbeid.....	1
Sitatstudier på norsk virkelighet.....	2
Sekterisme skaper fiender - masselinje skaper venner.....	3
Masselinja i privatliv.....	4
La oss gjere nye framsteg i den fysiske fostringa.....	5
Anvend masselinjen i salget av "Klassekampen".....	6
Viktig artikkel til alle leir= deltakerne.....	7

Det har sneket seg inn en beklagelig feil:
side 3 (masselinja i privatliv) er side 4
og side 4 (neste side) er side 5.

LINJER FOR DAGENS STUDIEARBEID.

I leiravisen i går slo leirledelsen fast at hovedmotsigelsen gikk mellom på den ene siden det nivået vi sto på og på den andre siden, løsningen av SUF(m-1)s oppgaver på Vestlandet. Denne hovedmotsigelsen peker på formålet med leiren, nemlig at vi her skal lære ting som vi kan bruke i vårt arbeid etter leiren.

Partibygginga er vår kortsiktige strategiske hovedoppgave - den viktigste oppgaven på kort sikt når vi betrakter hele den situasjonen vi står oppe i. Denne dagen bør derfor rettes mot å bedre vårt arbeid med denne hovedoppgaven etter leiren.

De fleste leirdeltakerne er unge mennesker. Derfor bør vi ende opp med en diskusjon om ungdomsforbundets oppgaver i forbindelse med utviklingen av det partibyggende arbeidet.

Med utgangspunkt i dette har leirledelsen lagt opp følgende dagsorden:

- 0800 Revelje
- 0830 Frokost
- 1030 - 1115 Innledning "Bygg partiet"
- 1130 - 1330 Gruppediskusjon nr I
- 1500 Middag
- 1630 - 1830 Gruppediskusjon nr II
- 1900 Plenum
- 2200 Kvelds
- 2145 Film "Krig i tunneller"
- 2400 Ro i leiren

Tiden etter frokost fram til foredraget må deltakerne bruke til å forberede seg til dagen, med studier på egen hånd av følgende sitater:

side 3a, s 187b, s 214, s 3b. Sitatene bør studeres i denne rekkefølge.

10-12 13³⁰-15

Leirledelsen.

14-30 - 19³⁰ - 16³⁰ - 18³⁰ - 19³⁰ - 20³⁰

- 1) Kvikke feil om å nydde verk for å styrke de partibyggende arbeidet
- 2) Trekk inn eks. omg. fra din lokale gruppe - deltakers eget arbeid?
- 3) Diskuter de viktigste metodene for å hekke maxime inn i det partibyggende arbeidet
- 4) Hvorfor er det partibyggende arbeidet den kortsiktige hovedoppgaven
- 5) Diskuter de viktigste prinsippene for partits ledelse av klassekampen.

-2-

SITATSTUDIER PÅ NORSK VIRKELIGHET

Onsdag opplevde vi at gruppediskusjonen om leiravisa bar preg av almenne fraser og at plenumsdebatten endte i fullt kaos. Spørsmålet alle leirdeltakerne da stilte seg var: "Hva har skjedd - hvordan kan vi få et slikt tilbakeslag etter at leiren har utvikla seg fra over dag for dag?"

Leirledelsen stilte seg også dette spørsmålet, og tok samtidig en grundig analyse av hva som var skjedd med debattene. Svaret fant de ved å bla litt i sitatboka. På side 247 står det nemlig: "I enhver prosess som inneholder flere motsigelser, er det bare en av disse motsigelsene som er hovedmotsigelsen." Og videre: "...Følgelig må en når en studerer en komplisert prosess som inneholder to el. flere motsigelser, legge vinn på å slå fast hva som er hovedmotsigelsen. Når en har klarlagt hva som er hovedmotsigelsen, er det lett å løse alle problemer."

Leirledelsen satte seg altså ned, og forsøkte ut fra sitatstudier å finne hovedmotsigelsen på leiren. De fant ut at problemene på selve leiren i hovedsak var løst (organisering av leiren/hvordan demokratisk sentralisme skulle fungere i gruppen/hvordan gruppeledelsen måtte være), og at blikket nå måtte vendes utover. Problemstillingen som måtte løses var altså: Hvordan skal vi - ut fra det nivå vi i dag befinner oss på - greie å løse M-L-bevegelsens oppgaver på Vestlandet til høsten?

Ut fra dette resultatet på sitatstudiené, sendte de problemstillingen og oppsummeringen ut til gruppen i form av sitatstudier, og på dette grunnlag fikk vi på torsdag igjen gode og målretta gruppediskusjoner. Det viste seg i praksis at leirledelsen hadde kommet fram til riktig resultat - og dette førte konkret til at leiren bl. hevet opp på et nytt og bedre nivå. Vi har nå kommet så langt at vi kan benytte det vi har lært på leiren i vårt eksterne arbeid. Dette er et kvalitativt nytt sprang som har endra hele leirens karakter.

Hva er så den almenne erfaring vi kan trekke ut av det ovenstående? Er det flaks at vi har utvikla oss dag for dag? Er det tilfeldigheter som gjorde at vi etter en dårlig dag har gjort et sprang videre i leirens utvikling? Sjølsagt ikke! Grunnen til at leiren utvikler seg og stadig blir bedre, skyldes i hovedsak at vi har benyttet Mao Tsetungs tenkning på norsk virkelighet. Hver gang vi har stått overfor et hovedproblem, har vi løst dette ved hjelp av sitatstudier. Vi har retta sitatene inn mot konkrete mål, og satt alle krefter inn på å nå dette målet - og dette har lyktes. På onsdag hadde vi ikke peila inn hovedmotsigelsen på leiren, og la derfor debatten opp på feil grunnlag - og dette førte til kaos og forvirring.

Vi kan altså slå fast at rett bruk av sitater vil føre oss framover i vårt arbeid, og at vi ved å sette Mao Tsetungs tenkning i ledelsen på alle områder vil kunne løse alle problemer vi i framtida vil møte.

Ut fra erfaringene denne uka, kan man si at leiren har betydd et gjennombrudd når det gjelder sitatstudier - og at studier fortsatt må være M-L-bevegelsens interne hovedoppgave. Bare på denne måten kan vi løse våre framtidige utadvendte oppgaver.

-3-

SEKTERISME SKAPER FIENDER - MASSELINJE SKAPER VENNERIntervju med en av våre tidligere fiender.

Vi har hatt en samtale med en ivrig sympatisør som var innom leiren en dag. For få uker siden var han en fiende av M-L-bevegelsen. Han har ett og annet å berette om masselinje og mangel på masselinje.

Hva slags politisk bakgrunn har du?

= Jeg har vært medlem av AUF, men har seinere vært såkalt "radikal" med sympatier for ulike akademiske motestromninger. På det lærerstedet jeg studerer ved i Bergen har jeg vært med på å organisere en progressiv interessekampfront.

Hva slags inntrykk hadde du tidligere av marxist/leninistene?

- Inntrykket var bestemt av et møte i Studentersamfunnet i vår. Jeg holdt et innlegg som både var forvirra og feilaktig. Det skjønner jeg nå. Det var inspirert av såkalte ny-marxistiske ideer. - Da var det at den ene SUF'eren etter den andre kom fram og regelrett "slakta" meg. Særlig at jeg ble kalt sosialfascist falt meg tungt for brystet. Det fikk meg ikke til å tenke meg om. Snarere fikk jeg inntrykk av at SUF'ere var bra i stand til å knuse motstandere, men bare for å få et tak over folk. Jeg trudde at SUF bare venta på et beleilig øyeblikk ("revolusjon") til å tre fram med sitt kaderparti for å herske over folket. Jeg trudde at SUF så på alle andre som fiender og at organisasjonen derfor var min fiende. Så seint som i mai i år var jeg bestemt på sette mye inn på å lekjempe Suf.

Hva skjedde så?

- Jeg kom til Oslo i sommer.

- ??

- Sammen med en studiekamerat og meningsfelle møtte jeg noen bekjente der borte som var blitt SUF'ere. De diskuterte med oss, svarte på våre spørsmål og innvendinger, og ga oss litteratur av Mao. Da først forsto vi ekte marxist-leninisters forhold til massene og folket. Vi dro på Østlandsleiren der vi fikk se masselinja praktisert og sjøl ta del i masseaktiviteten. Jeg lærte mer om egne feil ~~xxx~~ av 14-15-åringene i studiegruppa mi enn gjennom lang tids bokstudier. - Jeg kom hit for å se om marxismen-leninismen på Vestlandet er noe helt annet, om mitt tidligere inntrykk var riktig. Etter en dag her på leiren kan jeg si at det jeg oppbevde nok ikke er typisk - i alle fall ikke for situasjonen nå.

Har du aldri tidligere møtt M-L'ere i Bergen som har forklart marxismen/leninismen på en skikkelig måte?

- Jeg har da møtt "hyggelige" M-L'ere i forbindelse med et "filosofikritisk" seminar. Da snakka de både filosofi og politikk. Men ingen av dem greip fatt i selve skillelinja mellom dem og meg for å forklare meg hvor jeg tok feil. De fortalte meg ikke om Mao!

Hvordan har du tenkt å legge opp det politiske arbeidet ditt etter at du fikk innsikt i Mao's tenkning?

- Kameraten min og jeg var først litt i stuss. Det kvalitative spranget i vår tenkning skjedde jo nokså raskt! - Men etter å ha diskutert med erfarne M-L'ere er vi kommet til nokså klare ideer. Vi vil satse på å få i gang en sympatisørsirkel ved lærerstedet vårt, da det ikke finnes organiserte M-L'ere der fra før. Slik vil vi prøve å anvende Formann Mao's prinsipp om å knytte de mest framskredne til oss, heve aktiviteten hos de mellomliggende for å vinne de tilbake-liggende over til oss. Vi regner med hjelp fra SUF(m-l)'s studentlag, og vil søke om opptak der så snart som vi synes vi er modne for det. (Forts.s.4)

-3-

MASSELINJA I PRIVATLIV

Det ble sagt i plenum: "Hva gjør vi i privatlivet? Prater vi politikk eller prater vi fyll og fest?" Vi har intervjuet noen kamerater som har bodd sammen i Bergen i sommer for å finne ut hvordan de praktiserte masselinja utenfor den tida de hadde konkrete politiske oppgaver.

Vi spurte kameratene om de anvendte masselinja i organiseringa av den tida de var sammen i huset: "Vi kan ikke si at vi anvendte masselinja på den måten vi har lært det her på leiren. Vi diskuterte ikke politikk på systematisk vis. Vi la heller ikke opp til en politisk debatt for å finne ~~XX~~ fram til den beste utnyttinga av tida. Fordelingen av husarbeidet foregikk heller ikke etter en politisk diskusjon; kort sagt kan vi si at vi ikke satte politikken i høysetet når vi organiserte den tida vi var sammen."

Kan dere gi noen eksempler på feil utnytting av tida?

- Nokså mange. Mye tid gikk bl.a. med til forholdsvis uskyldige aktiviteter som kortspill. Denne tida kunne vært brukt til systematiske studier der vi brukte de mest framskredne kameratene til å utvikle de som var mindre framskredne. For ikke å svartmale bildet helt, må vi nevne at den sympatisoren som bodde i huset hadde et stort politisk utbytte.

Vi gikk nå over til å spør om hvordan det sosiale samveret med folk utenfor m-l-bevegelsen hadde vært.

- Det var en del folk som ikke hørte med til bevegelsen som var innom huset, særlig mange var innom på de festene vi hadde. Her begikk vi feil. Ofte jattet vi folk etter kjeften, eller tvert om "slaktet" dem ned. Begge deler skyldes at vi ikke foetok politisk analyse om hvordan vi best skulle utnytte festene for å utvide kontaktflaten.

- Vil leiren hjelpe dere å rette på disse manglene?.

- Ja, først og fremst ved at vi nå forstår masselinja som veiledning til handling. Masselinja er ingen politisk "sektor". Den må gjennomsyre all vår virksomhet - også vårt privatliv. Masselinja er aktivt å ta ~~xxxxx~~ initiativ når og for å treffe folk, ikke bare å hjelpe gamle damer over gata.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Fortsatt fra side 4

Sektorisme...

Denne nye kameraten har pekt på noen av vår e feil. Han viser at høyreavvik og venstreavvik også i praktiseringa av masselinja ligger hverandre nærmere enn vi ofte trur. Marxist-leninister hadde dels stempla han som sosialfascist, dels unnlatt å diskutere de grunnleggende spørsmål med ham. I gårsdagens diskusjon i gruppene ble det klart at brudd på masselinja ofte bunner i mangel på tillit til massene. Enten det slår ut i at vi "stempler" folk over en lav sko, eller la være å fortelle dem om Formann Mao.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

ANVEND MASSELINJA I UNDERSØKELSER.

I forbindelse med avisarbeide gikk gruppe D ut for å intervjuve folk. 80% av intervjuvene ble forkasta og det kunne se ut som om utbytte var heller magert i forhold til tida vi brukte. Dette er ikke riktig. Vi hadde konkret plan for hva vi skulle spørre om, og kom i kontakt med svært mange på leiren. Fordi vi visste hva vi skulle spørre om, ble ikke kontakten av tilfeldig karakter. På denne måten lærte vi på få timer svært mye av kameraters erfaringer. Erfaringene vi dro av dette, var at også masselinja må anvendes planmessig og systematisk. Vi må ikke "jage spurver i blinde". Prøv derfor å komme i kontakt med folk og utveksl erfaringer, men gjør det ikke planløst og tilfeldig!

-4-

LA OSS GJERE NYE FRAMSTEG I DEN FYSISKE FOSTRINGA!

Overgangen frå spontanistisk sjølvorganisering til fast planleggjing har fått mykje å seie for den fysiske aktiviteten på leiren. Før frokost i går hadde vi organisert morgongymnastikk på skuleplassen, før middagen hadde vi korgball same staden og spela fotball og bada nede i "sentrum". Det var også fleire som nytta høvet til å spela fotball og bade etter kvelds, og gjennom denne kveldstrimmen fekk dei også kontakt med ungdom frå bygda.

Dei som var med på desse aktivitetane, var svært nøgde etterpå, for dei kjende seg slett ikkje så trøytt i går som dei hadde vore tidlegare på leiren. Ut frå desse erfaringane vil vi sjølvsagt halde fram med desse arrangementa, og oppmodar fleire til å vere med. Minst dobbelt så mange skulle ha høve til å delta, og ingen burde la latskap og dårleg fysisk form hindre det politiske arbeidet, korkje her på leiren eller seinare. La oss difor ta alvorleg på oppgåva med fysisk fostring og skape masseaktivitet på dette området også!

XX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

"Vi gjorde en dårlig ting til en god ting".

Vi har snakket med kamerat 42 - en av de "eldre" arbeiderne på leiren og spurt om hans syn på utviklinga av møtene fra onsdag ettermiddag til torsdag kveld.

- Ondagsopplegget var preget av forvirring. Dette gjelder både gruppe- og plenumsdebattene. Sely folte jeg meg utkjørt og trøtt. Tankene kom i floke og jeg klarte ikke å oppfatte situasjonen.

Det som hendte i dag kan ikke sammenliknes med det som skjedde i går ettermiddag. I går ettermiddag var det bare mørke - i dag var det bare lys! Samtlige møter i dag hadde en klar politisk oppgave, og samtlige debatter ga et rikt utbytte. Dette viser at leirledelsens analyse var riktig. De tok utgangspunkt i at utviklinga hadde fått feil retning og måtte rettes opp igjen. Slik gjorde de en dårlig ting til en god ting!

-60-

Anvend masselinjen i salget av "Klassekampen"!

Oppsummering fra noen kameraters erfaringer i salget av Klassekampen.

En kamerat var redd for å selge "KK". Han tok da kontakt med en ledende kamerat. De gikk ut og solgte avisa etter først å ha studert den noye. Når de kom til en arbeider som ikke ville kjøpe "KK" spurte kameraten hans f.eks.: "hvorfor ikke?" -- "Nei, hva skal jeg med slik kommunistisk propaganda?" -- Kameraten noyde seg da ikke med å si adjø, men innledet til diskusjon ved å spørre: "Hva har du imot kommunismen da?" -- Når diskusjonen kom i gang, var det mye enklere å få folk interessert i innholdet i avisa.

Et eksempel fra Moss var at en arbeider ikke ville kjøpe "KK". Han som solgte avisa spurte arbeideren hvor han jobbet. Moss Verft var svaret. Kameraten nevnte da at det var så og så dårlig med sikkerhetsutstyret og at flere arbeidere hadde vært utsatt for grove ulykker på grunn av dette. -- Jo, han visste det. -- Men det han ikke visste var at bedriften hadde råd til dette utstyret, men ikke kjøpte det for å spare inn disse utgiftene. Kameraten trakk fram nummeret av KK som hadde en artikkel akkurat om dette. Arbeideren ble dermed interessert og kjøpte avisa.

Flere kamerater ga eksempler på hvor viktig det var å opptre høflig og naturlig for å komme i kontakt med folk og selge avisa.. Videre at det var viktig at alle hadde sitt faste salgstrøk. På den måten ble de bedre kjent med folkene i strøket.

Folk som hadde overvunnet vanskelighetene med å selge KK sa at de nå så fram til å selge hvert eneste nummer av avisa og dermed hjelpe til med å sppe den marxistisk-leninistiske propagandaen. For å kunne gjøre dette effektivt måtte de på den ene siden være høflig, og på den andre siden være pågående. God masselinje er å kombinere høflighet med pågåenhet!

-7-

VIKTIG ARTIKKEL TIL ALLE LEIRDELTAKERNE.

Arbeidet med å få Norge inn i EEC er nå et av de viktigste framstøtene fra monopolkapitalen og statens side. En viktig oppgave for m-l-bevegelsen blir derfor å mobilisere folket tilkamp mot dette framstøtet. Denne artikkelen markerer starten på den interne propagandaen på denne saka. Artikkelen bør derfor studeres nøye av alle på leiren.

Monopolkapitalens framstöt - årsak og virkninger.

Monopolkapitalens krise har i de aller siste årene forårsaket nye framstöt fra monopolkapitalen mot verdens folk. Disse framstöta tar sikte på å utsette krisa lengst mulig.

I Asia, Afrika og Latin-Amerike har framstöta gitt seg utslag i imperialistisk aggresjon mot flere land, hvorav det mest kjente er Vietnam-krigen. I Nord-Amerika har arbeiderklassen og progressive skoleelever og studenter tatt til orde mot denne krigen og mot de urettferdige forholdene det monopolkapitalistiske samfunn skaper for store deler av det amerikanske folket. Dette har gitt seg utslag i afroamerikanernes kamp, i det anti-imperialistiske arbeidet og i voldsomme streikekamper.

I Vest-Europa har tiltakene for en sammenslutning i EEC og Nordök vært det allmenne framstøtet som monopolkapitalen har satt inn. I de enkelte ländene har kapitalen i tillegg satt igang voldsom bort-rasjonalisering av arbeidsfolk og en sterk pris-offensiv som har rammet arbeidsfolk sterkt. Arbeiderklassen i de forskjellige land har imidlertid begynt å kjempe. De voldsomme streikene i Italia (ca 20 mill. streikende samtidig i fjor), Belgia, Frankrike, Sverige og andre Vest-Europeiske land har preget det siste året.

I vårt eget land har vi vært vitne til at arbeidsfolk ved flere arbeidsplasser har brukt streikevåpnet og slått tilbake framstöta mot deres levevilkår (Sauda, Norgas, Odda, for å nevne noen).

Egentlig er monopolkapitalens framstöt i form av EEC og høyere priser to sider av samme sak: de er begge beregnet på å styrke monopolkapitalen på å ramme det arbeidende folket og for å utsatte krisa.

EEC - et arbeiderfiendtlig fellekap.

Vår analyse av EEC må ta utgangspunkt i hvorvidt EEC vil ivareta arbeiderklassens interesser eller monopolkapitalens interesser. Utfra denne vurderingen vil en i neste omgang kunne svare på spørsmålet hvem er arbeiderklassens fiender og hvem er dens venner her i Norge. I denne vurderingen vil unektelig Nordök-spørsmålet tas opp, særlig fordi Nordök tenkes brukt som et utgangspunkt for tilslutning til EEC.

Monopolkapitalens begynnende vanskeligheter, den stadige nedgangen i profittraten, de vanskelighetene som nasjonale grenser innebærer gjorde at den gikk inn for "samlingen av Europa for å hindre krig og skape et nytt og bedre Europa".

Når Roma-traktaten kom var det mange av paragrafene i den som tydelig viste at den i bunn og grunn var arbeiderfiendtlig. Etterhvert som tide har gått og Europakommisjonen har fortolket de forskjellige delene av paragrafene i traktaten, har den arbeiderfiendtlige karakter åpenbart seg helt. Likeledes har det vist hvem som går i spissen for et samlet Europa på Romatraktatens grunnlag - nemlig monopolkapitalens menn. Bak disse følger bl.a. sosialdemokratets folk som søker å få folk til å tro at de vil kunne oppnå et samlet sosialdemokratisk Europa:

Et par smakebiter fra Romatraktatens fortolkninger ved praksis¹⁾: Ifølge artikkel 85 i Romatraktaten framgår det at en vil gå imot monopolsammenslutninger, men i pkt.3 i samme artikkel går det fram at slike bestemmelser ikke vil få anvendelse på avtaer av forskjellig slag "som bidrar til å bedre produksjonen eller fordelingen av varene eller til å framme den tekniske eller økonomiske utvikling, samtidig som de sikrer forbrukerne en rimelig andel av fordeler herav og ...

a) å pålegge vedkommende foetak restriksjoner som ikke er nødvendig for å nå disse mål.

b) å gi disse foretak mulighet for å utelukke konkurransen for en vesent-

-8-X

lig del av vedkommende varer".

Ifølge rapporten av 1964¹⁾ har kommisjonen kommet til at en ikke bør legge hindringer i veien for monopoliseringa der dette skjer på grunn av produktiviteten osv. dvs. av økonomiske grunner. Men av økonomiske grunner for hvem? For arbeiderklassen? Nei, bare når det er gunstig for monopolkapitalen, og da vet vi at det er rettet mot arbeiderklassen, mot hele det arbeidende folket.

I den samme rapporten fra 1964 slår kommisjonen fast at den i den daværende situasjonen med "for stort forbruk" er nødvendig å forklare partene i arbeidslivet nødvendigheten av å holde inntektsøkningen i 1964-65 innenfor rammen av produktivitetsutviklinga. Det er vel neppe nødvendig å gi arbeidskraftkjøperne noen flere unnskyldninger for at disse skal holde lønningene nede. Kommisjonen sikter selvsagt til arbeidsfolk. Og samtidig påpeker kommisjonen at det offentlige vil måtte øke sin andel av nasjonalproduktet og at dette vil føre til høyere skattebelastning, underforstått av det arbeidende folket. (Grunnlaget for skattesystemet i EEC er momsens!)

I 1966 legger kommisjonen fram for rådet i EEC et økonomisk program der de stadfester at situasjonen med mangel på arbeidskraft tilsier at en må unngå å senke utbyttet av arbeidskraften ved en for rask reduksjon av arbeidstida.

Når en da i tillegg vet at grunnideen i traktaten er kapitalens frie rett til å flytte fra land til land og etablere avdelinger av monopolkonsernet i hvilket som helst land. Dette er et av de mest offensive framstøt som monopolkapitalen har kommet med i den siste tiden²⁾. Er det tilfeldig det er kommet nå? Nei, ettersom gjenoppbyggingen av Europa ble fullført etter krigen forsvant dette den etterspørselen som fulgte med det. Den amerikanske monopolkapitalen som dirigerer USA's politikk har løst etterspørselsproblemet sitt ved å holde opprustning og kriger igang (Korea og Indokina). Som en følge av den tredje verdens folks revolusjonære kamp har de europeiske imperialiststater blitt stadig svekket. Dette pluss at de så sine økonomiske interesser truet av den kjempemessige amerikanske monopolkapitalen gjorde at kapitalinteressene i de europeiske land ville ha en samlet opptreden som måtte institusjonaliseres. På den måten kom EEC istand. Foruten at EEC bygger på et grunnlag som vil skjerpe motsetninga mellom flertallet av folkene og monopolkapitalen, har dens opprinnelse og utvikling i høy grad blitt bestemt av motsetningene de imperialistiske statene imellom. (Dette er godt analysert i "Kina idag" nr 5 1970, side 29).

Hvordan har så utviklinga vært i EEC i de siste årene? Har arbeiderklassen fått det stadig bedre som EEC-propagandistene ynder å framstille det? La oss se på noen tall tatt fra et EEC statistisk publikasjon, hvor lønningenes reelle utvikling ikke er så høy som skissert da sosiale utgifter synes i lønnsstatistikken for flere av landene.

Tabell I Utvikling av lønninger og priser fra juli 1968 til mars-april 1970.

	Priser	Lønn	Reallønnsøkning
Frankrike	10,6%	12,4%	1,7%
Italia	6,6%	21,9%	14,5% streikene ga ca 10,4%, det lønte seg å stråike.
Luxembourg	5,9%	?	?
Nederland	11,8%	13,3%	1,3%
V.Tyskland	6,2%	6,2%	0
Belgia	7,5%	11,9%(streikekampen)	4,0%
Kilder til tallene: Statisticaal Indicators of Short term economic changes in EEC countries, Vol XII, no.5.			

x Det betyr at Europas storkonserner kan knuse småindustri og fritt nedlegge bedrifter som er ulønnsomme for monopolkapitalen.

-9-

Netttotalene er som nevnt foran altfor store pga. statistikkens form, dessuten er lønningene det gjelder gjennomsnittsbetaling for timen, og og der det i enkelte land har vært arbeidstidsforkortelse vil dette øke timelønna (jamfør norsk statistikk for gj.sn. lønninger.)

I neste tabell skal vi se på industriproduksjonens økning og sysselsettingsøkningen i industrien.

Tabell II Utviding av industriproduksjonen og sysselsettingsøking i industrien fra juli 1968 til april/mars 1970.

Land	Industriprod.	Sysselsetting	Produksj. pr. arbeide
Frankrike	12%	3,5%	8,2%
Italia	2%	4,0%	-2%
Lux.	17%	5,8%	10,6%
Nederland	22%	0 %	22%
V.Tyskland	26%	7,3%	17,4%
Belgia	16,6%	?	?

Kilder: Beregnet etter tall fra samme kilde som ved forrige tabell.

En ser da ved å sammenligne med tabell I atⁱ Frankrike, Lux., Nederland og V.Tyskland har ikke arbeidsfolk ~~xxxx~~ nesten ikke fått noe av den vesentlig økte produktiviteten (produksjon/sysselsatt pr år) I Italia er situasjonen den at prisene økte noe fantastisk de siste månedene, og dette har spist opp hoveddelen av lønnsøkninga. Lønnsøkningene på 21,9% i Italia inkluderer nye sosialgoder som arbeiderne tilkjempa seg i streik-kampene. I Belgia har en også fått liten del av den økte produktiviteten, og prisene har økt sterkt de siste månedene.

Det er såleis lett å se at forholdene i EEC er beinnarnde, og at lønningene også der spises opp av monopolkapitalens prisøkninger. Harde rasjonaliseringstiltak gir ikke arbeidsfolk "velstandsøking" i EEC heller.

Norge - ny dyrtid.

I Norge har kapitalen også satt inn sine framstøt. Først har en hatt framstøtet med moms og samtidig med dette et stadig stigende prisnivå. Tabell LLL. Prisendringer, lønnsendringer i perioden april 1968 - april 1970, samt til juli 1970.

Endring	Lønnsøking	Prisøking	P.ö.uten moms	Prod.ökn.
apr.68-apr.70	8,8%	12,8%	7%	8,5%
" " 70-juni70	8,8%	13,7%	7,9%	?

En ser at selv om en ser bort fra moms og prod.økningen pr. arbeidet så har en, 0,9 % reallønnsøking å gå på. Dvs. at i løpet av juli/aug vil reallønna (kjøpekrafta av den utbetalte lønn) synke i forhold til april 1968. Og prisstigninga fra april 1971 vil bli dekket med 2/3 og ikke i det hele tatt fra april 1970-72. En ser at også det oppskrytete lønnsoppgjøret på 9,5% bare ga 1,8 % reallønnsøking i forhold til april 1968. Tar en med moms, som arbeidsfolk veit ikke er blitt kompensert for dem gjennom skattesystemet, er situasjonen temmelig klar. Reallønnsnivået er ikke høyere enn i 1968. Dessuten har ikke de som skaper verdiene i samfunnet, arbeidsfolk, fått noe av den økte produksjon pr. arbeider. Kapitalistene sutrer alltid (likeledes LO-ledelsen) over at lønnsøkninga skal være innenfor produktivitetsutviklinga. Følgelig hyler de opp over at lønninga er 8,8% fra april 68 til april 70 (9,5%-rammen er inkludert søndagstillegg osv + overtid, men arbeidsfolk kan ikke basere seg på dette. Våre beregninger kan og må bare gå ut fra det generelle tillegget), mens produktiviteten er øket med 8,5%. Men skal ikke arbeidsfolk ha kompensasjon for økte priser? Og er det reallønna som skal være innenfor rammen av produktivitetsøkningen dersom det i april -70 var 6,7 % lønnsøking i forhold til april -68 å gå på i tillegg (7% prisøking (utenom moms) + 8,5 % produktivitetsøkning - 8,8% lønnsøking i perioden (inkludert avtalen i år) = 6,7?) Og da ser en bort fra det elendige oppgjøret i 1968. (Se SUF(m-1)s brosjyre)

Prisene stiger fordi lønningene stiger, sier monopolkapitalens talsh-

-10-

menn. Ser vi på lønnsøkningen fra april 1968 - 70 (før avtalen som jo kom istand mai, selv om en fikk betalt fra mai, så var den på 1,7% (dvs 20 öre i 1969), mens prisene utenom moms økte med 7%.

Prisøkningen betyr at monopolkapitalen raner tilbake lønnstilleggene - og øker både utbyttinga og profitten. De velter ytterligere byrder over på arbeidsfolk.

For å oppsummere:

1. Prisstigningen rammer arbeidsfolk i hele Europa - ~~er~~ og er et resultat av monopolkapitalens utbytting.
2. EEC vil føre til økt rasjonalisering, tidsstudier, oppretting av storbedrifter og dermed avfolkning av utkantstrøkene.

Derfor er EEC nødvendig for monopolkapitalen for å sikte profitten. Og derfor rammer EEC hele det arbeidende folket ved monopolenes økte muligheter til utbytting.

- 1) Rapporten om det europeiske fellesskap, 1964.

